

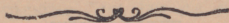
To smukke Biser.

Den Første:

En velstabt Pige.

Den Anden:

Matrosens Reise-Eventyr.

[Thjem] u a

Trykt paa Befilling i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

V box 5:139

En velkøbt Pige.

Mel. Hjalmar og Hulda.

Jeg heber Sofie og er atten Aar,
Dg Folk siger at jeg er skøn,
Men jeg er kun fattig og Arv ei jeg faar,
Dog hørte jeg Frederiks Bøn,
Han elsked mig høit, og jeg elsked ham atter,
Men saa blev han kold, ja thi Rigmandens Datter,
Hun syntes ham bedre — jeg havde ham tabt,
Dog vidste jeg hvordan den anden var stabt.

Jeg gav mig i Tjeneste hos hende snart:
En Morgen da hun laa og sov,
Saa samled jeg alt det forlorne i Fart,
Til Fredrik jeg gik med mit Kob,
Jeg sagde: Se her er din Kjærestes Tænder,
Her er hendes Barm, kun for dig vist den brænder,
Vel er den af Vat, men du bedre forstaar
Det Hele, naar her du kan se hendes Haar.

Her er hendes Hoster og Læggene her,
Popoen af Gummi, tag den.
Dg hvad der tilbage af Skønheden er,
Det ligger derhjemme min Ven.
„Nei, vel er jeg fattig, men Kroppen er ægte,
Dg Hjertet er ærligt, det kan du ei nægte“.
Saa thåsted han mig og fik atter mig kjær:
„Dig ta'r jeg, Sofie, det ved jeg, hvad er“.

Matrosens Reise-Eventyr.

Mel. Jeg behøver vel neppe at meldes.

Jeg har seilet i Vester og Øster,
Jeg har seilet i Syd og i Nord,

Jeg har landet ved Indiens Kyster,
Jeg har spist ved en Grønlanders Bord,
Det vil sige, paa Gulbet vi nok sad,
Ja, og Tran det var Saucen til vor Mad,
Dg de hødigste Piger var der
Som de allerældste Kjærringer her.

Saa i China jeg prøvede min Lykke,
Der en smut lille Pige jeg saa,
Men paa den Slags man ikke kan bygge
De med Snærliv paa Fødderne gaa.
Rotter spiste de der som Lammesteg,
Dg drak Thevand, men Snaps det fik man ei.
Da jeg mærkede jeg var kommen feil,
Vendte jeg dem gesvindt mit Ugterspeil.

Se i Hamborg var der mange Skjønne,
De holdt svært af de norffe, min Tro,
Jeg fik Kjærestler tre og de var skjønne,
Der, jeg tænkte, er ret et Sømandsbo.
Men da al denne Kjærlighed slap op,
havde jeg ikke Stjorten paa min Krop,
Splinternøgen med Hat jeg kom ombord,
Dg de Skjønne de grinte høit i Kor.

Til New-York vi en Morgen mon styre,
Høled ind og blev strax mønstred af,
Dg da jeg ikke kunde saa Hvre,
Stak jeg Aftenen efter derfra.
Nd paa Stepperne kom jeg da tilstødt,
Indianerne fanged mig med List,
Men den vilde rødhudede Mø
Frelste mig fra paa Baalet at dø.

Da paa Kysten Guinea jeg landede,
Saa forloved jeg mig med en Sort,
Men hun elsked mig altfor forbandet,

Jeg blev træt og saa rendte jeg bort.
Saa til Rusland jeg skredte mit Kor,
Der er Piger, ja I kan tro mit Ord,
Vi sad altid i mørke, ja ths,
For de aad alle vore Tællehns.

Baade franske og engelske Piger
Har jeg elsket saa mangen en Gang,
Dg de spanske — tro mig hvad jeg siger —
De har spillet Guitar, mens jeg sang.
Men de er nogle Potters Flemme Folk,
Vil man kysse, saa stikker de med Dolk.
Sverrigs „Flickor“ de skriger høit, hu ha,
Men de vil dog saa gjerne holdes af,

Dg de græske er yndige alle
Thræpigerne tages efter Vægt,
Italiennernes Piger de salde
I det brune, som om de var stegt.
Men de norske, det er Kjærne-Mær,
Dg vis jeg skal giftes før jeg dør,
Skal jeg vist som ærlig Somandsgut,
La'e min norske, min trofaste Slut.
